

REGLUGERÐ

um hækkun bóta almannatrygginga.

1. gr.

Upphæðir bóta almannatrygginga samkvæmt lögum nr. 67/1971 um almannatryggingar með síðari breytingum, þar með taldar bætur samkv. 19. gr., skulu hækka um 14% frá 1. nóvember 1984 að telja frá því sem þær voru í október s. l.

Barnalífeyrir, mæðra- og feðralaun skulu þó hækka um 17%.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkv. 79. gr. laga nr. 67/1971 og öðlast þegar gildi.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 22. nóvember 1984.

Matthías Bjarnason.

Páll Sigurðsson.

REGLUGERÐ

um breytingar á reglugerðum um greiðslur sjúkratrygðra samkvæmt lögum um almannatryggingar.

1. gr.

Greiðslur sjúkratrygðra til samlagslækna

Samlagsmenn í sjúkrasamlögum skulu greiða samlagslækni sínum eða lækni er í hans stað kann að koma skv. samningum hlutaðeigandi samlags kr. 75 fyrir hvert viðtal á lækningastofu og kr. 110 fyrir hverja vitjun læknis til sjúklings.

Þar sem samið er um greiðslu læknishjálpar fyrir hvert unnið verk dregst þetta gjald frá umsömdu gjaldi fyrir viðtöl og vitjanir.

2. gr.

Greiðslur sjúkratrygðra á lyfjakostnaði.

3. gr. reglugerðar nr. 289/1978 orðist svo:

Af öðrum lyfjakostnaði en um getur í 2. gr. er greiðslutilhögun svo sem hér segir:

1. Fyrir hverja afgreiðslu (ordination), samkvæmt Lyfjaverðskrá I og af innlendum sérlyfjum greiðir samlagsmaður fyrstu 120 kr. en sjúkrasamlagið það sem vantar á fullt verð.
 2. Fyrir hverja afgreiðslu (ordination) samkvæmt Lyfjaverðskrá II (erlend sérlyf) greiðir samlagsmaður fyrstu 240 kr. en sjúkrasamlagið það sem vantar á fullt verð.
- Ellí- og örorkulífeyrisþegar skulu greiða kr. 50 og kr. 100 fyrir hverja afgreiðslu.

Með afgreiðslu (ordination) er hér átt við lyfjamagn, er svarar til 100—120 daga notkunar, miðað við notkunarfyrirsögn læknis. Sé ávísað magn meira en nemur 120 daga notkun, ber samlagsmanni að greiða eitt gjald, sbr. 1. málsgrein, fyrir hvert 120 daga tímabil eða brot úr því. Ákvæði þessarar málsgreinar taka aðeins til lyfja til inntöku í afmældum lyfjaformum (töflur, hylki, skammtar), stungulyfja og lyfjaforma til inntöku, þar sem engin tvímæli eru um skömmtunarmagn (mixtúrur, dropar), en ekki til húðlyfja, öndunarfæralyfja né augn- og eyrnalyfja (ATC-flokkar D,R og S).

Sé heildarverð viðkomandi lyfs jafnt og eða lægra en þau mörk er um getur í þessari grein, greiðir samlagsmaður það verð.

3. gr.

Greiðslur sjúkratryggðra á sérfræðihjálpi í rannsóknum og röntgengreiningu.

Greiðslur samlagsmanna fyrir sérfræðingslæknishjálpi, rannsóknir og röntgengreiningu, sem um ræðir í 43. gr. laga nr. 67/1971, skal vera sem hér segir:

1. Samlagsmaður skal greiða kr. 270 fyrir hverja komu til sérfræðings.
2. Samlagsmaður skal greiða fyrstu kr. 270 hvernar rannsóknar hjá rannsóknarstofu eða sérfræðingi.
3. Samlagsmaður skal greiða fyrstu kr. 270 af kostnaði við hverja röntgengreiningu.

Ellli- og örorkulífeyrisþegar skulu greiða kr. 100 í hvert skipti, fyrstu 12 skiptin árlega, en síðan ekkert.

Þessar greiðslur skulu dragast frá umsömdu eða ákveðnu heildarverði á læknishjálpi, rannsóknum og röntgengreiningu, þegar reikningur er gerður til sjúkrasamlags fyrir þessa þætti.

Aldrei má krefja sjúkling um nema eina greiðslu fyrir hverja komu og skiptir ekki máli hve margar tegundir rannsókna ásamt viðtali er um að ræða.

4. gr.

Greiðslur sjúkratryggðra á ferðakostnaði innanlands.

4. gr. reglugerðar nr. 70/1982 orðist svo:

Endurgreiðsla sjúkrasamlaga.

Sjúklingur skal framvísa læknisvottorði eftir hverja ferð. Eftir að önnur ferðin er farin endurgreiðir sjúkrasamlag fyrstu ferð að frádregnum 800 krónum, en síðari ferðir að frádregnum 400 krónum. Til endurgreiðslu reiknast fargjald eins og það er með venjulegum áætlunarferðum á hverjum tíma. Ef ætla má, að raunverulegur ferðakostnaður sé lægri, skal miða við hann.

5. gr.

Greiðslur sjúkratryggðra á ferðakostnaði samlagslækna.

Samlagsmenn skulu greiða 30 kr. fyrir óhjákvæmilegan ferðakostnað samlagslæknis í hverri vitjun.

Greiðslur þessar dragast frá umsömdum eða ákveðnum ferðakostnaði samlagslæknis eða flytjanda hans þegar reikningur er greiddur til sjúkrasamlags.

Þetta snertir ekki greiðslur samlagsmanna, er njóta læknisþjónustu, sem byggist á númerasamningi.

6. gr.

Tryggingastofnun ríkisins skal kynna almenningi efni þessarar reglugerðar rækilega.

7. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er skv. 43. gr. laga um almannatryggingar nr. 67/1971 með síðari breytingum, öðlast gildi 1. desember 1984. Jafnframt falla úr gildi reglugerð nr. 260/1984, reglugerð nr. 262/1984 og reglugerð nr. 281/1984 sbr. reglugerð nr. 88/1983.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 21. nóvember 1984.

Matthías Bjarnason.

Páll Sigurðsson.

Nr. 437

REIKNINGUR

sjóðsins Gerðuminning 1983.

Efnahagsreikningur 31. desember 1983.

Eignir:	kr.
Í bankabók	11 358,51
Spariskírteini ríkissjóðs	1 100,00
Happdrættislán ríkissj.	10,00
	12 468,51
 Skuldir:	
Höfuðstólsreikningur:	kr.
Höfuðstóll 1. jan. 1983	9 248,98
Tekjur umfram gjöld árið 1983	3 219,53
	12 468,51

Reykjavík, 2. mars 1984.

Ólöf Sigurjónsdóttir.

Við undirritaðar höfum lesið reikninginn og teljum hann rétt færðan, bankainnstæða og verðbréf eru fyrir hendi.

Reykjavík, 2. mars 1984.

Vigdís Jónsdóttir. Guðrún Markúsdóttir.